

Redningsbælter nok til det Antal Passagerer, som der paa Skibet fandtes anført, at der kunde være om Bord. Jeg spurgte derfor Kaptajnen, hvad der ellers var, og der blev da sagt, at der var jo Bænke og andre løse Ting, der kunde flyde. Men det forekom mig ikke at være ganske betryggende, og jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister — jeg ved ikke, om der føres noget skarpt og effektivt Tilsyn med Skibene —, at der føres Tilsyn med, at der er de nødvendige Redningsmidler, og at dette Tilsyn føres med kortere Mellemrum, f. Eks. hvert halve Aar eller lignende, saaledes at der ikke sløjes af. Jeg ved ikke, om der føres et saadant Tilsyn, men jeg vil henstille til den højtærede Minister, hvis der ikke er et saadant, at der da bliver etableret et, og hvis der er et Tilsyn, at der maa blive givet Paalæg om, at det bliver effektivt overfor hvert Skib, navnlig Passagerskib, der farer i indenrigs eller udenrigs Fart. Jeg tror, at en Udtalelse fra Ministeren herom vil virke beroligende og gøre godt i Befolkningen, og derfor søger jeg at fremkalde den.

Ministeren for Handel og Søfart (Muns): Der føres netop Tilsyn med, at Redningsmateriellet paa Udvandrerkskibe — navnlig Redningsbaade, sammenklappelige Baade og Flaader — er forsvarligt. Det fremhævede jeg udtrykkeligt. Med Hensyn til Dampskibe, som gaa i indenrigs Passagerfart, foreskriver Loven, at der skal finde Tilsyn Sted mindst en Gang om Aaret. Med Hensyn til Udvandrerkskibe finder der Tilsyn Sted ved hver Rejse. Altsaa Tilsynet er gjort saa effektivt som vel muligt.

Harald Jensen: Jeg vil tillade mig at sige til den højtærede Minister, at paa det Skib, hvor jeg havde Lejlighed til at se Forholdene, var der ikke tilstrækkelige Redningsbælter til det Passagerantal, som var angivet som Maksimum for Skibet. Jeg har altsaa en vis Grund til at tro, at dette Eftersyn ikke er saa effektivt, som det kunde være, og jeg vil henlede den ærede Ministers Opmærksomhed derpaa.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.
vedtoges uden Afstemning.

Sonne: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Man gik derefter til den under Punkt 3 paa Dagsordenen opførte Sag:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 92 af 23. Maj 1902 om Skolebespisning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1329).

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg tænker, at alle — ogsaa i dette høje Ting — ere enige i, at det er meget uheldigt at have sultne Børn siddende paa Skolebænken, og man kan endvidere være enig om, at hvad der kan gøres for, paa naturlig Maade at afhjælpe dette, bør gøres. Dette Lovforslag tilsigter, for saa vidt det offentlige skal tage sig af dette Forhold, at lægge det helt og holdent i Kommunernes Haand, og derved er dette Lovforslag, som jo er gammelkendt i hvert Fald i Folketinget, væsentlig forskelligt fra tidligere Lovforslag, hvorefter Staten skulde deltage i Udgiften til Skolebespisningen. Jeg finder, at det er et stort Fremskridt ved Lovforslaget, at Spørgsmaalet nu helt og holdent er lagt i Kommunernes Haand. Jeg skal tillade mig at udtale, hvad jeg ogsaa nævnedes i Folketinget, da Sagen var fremme der, at jeg egentlig finder, at dette Lovforslag er ret ufornuddent, fordi man aldrig har set, at en Kommune, der har andraget om at maatte benytte Midler til Skolebespisning, har faaet en saadan Bemyndigelse nægtet, men fra visse Hold lægger man jo stærkt Vægt paa, at det bliver, om man vil, officielt tilkendegivet Kommunerne, at en saadan Bemyndigelse altid er til Stede. Jeg nævnedes i Folketinget, hvad jeg ogsaa vil tillade mig at nævne her, at det er en Fare ved dette Lovforslag, at det private Initiativ saa at sige helt skydes til Side. Man vil ikke ret vel for Fremtiden kunne tænke sig, at det private Initiativ overfor denne Opgave vil røre sig stærkt og virksomt. Men naar jeg for mit Vedkommende har kunnet til-